

עמ"ת 23292/09/21 - מדינת ישראל נגד י' א' ב'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 ספטמבר 2021

עמ"ת 23292-09-21

לפני : השופט יעקב שפסר, סגן הנשיאה
העוררת: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרן פינקלס
נגד
המשיב: י' א' ב'
ע"י ב"כ עו"ד עדי לבוק

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה מיום 13.9.21, בבקשת מעצר עד תום ההליכים שהוגשה כנגד המשיבים במ"ת 36167-12-20, בה הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב בתנאי מעצר בית באיזוק אלקטרוני ותנאים נלווים נוספים.
2. ברקע הבקשה וההחלטה נושא הערר - כתב אישום שהוגש עוד ביום 16.12.20 כנגד המשיב, המייחס לו עבירות תקיפת בת זוגו, איומים והחזקת סמים לצריכה עצמית. לצד כתב האישום הוגשה בקשת מעצר עד תום ההליכים אשר התקבלה ביום 2.2.21, זאת בעקבות תסקיר שלילי שהגיש שירות המבחן עובר לדיון שנערך בעניין (תסקיר מיום 1.2.21). יצוין שלמשיב שתי הרשעות דומות בעברו כנגד אותה מתלוננת וכן תלוי ועומד כנגדו כתב אישום נוסף בגין עבירת אלימות נוספת כנגד המתלוננת.
3. בעקבות בקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המשיב ביום 11.4.21 ובה עתר הוא לבחון את שילובו ב"בית נועם", התבקשו והתקבלו שני תסקירים נוספים (מיום 9.5.21 ומיום 24.5.21), מהם עלו נורות אזהרה רבות" (כהגדרת ביהמ"ש קמא), החליט בית המשפט קמא תוך שמצא לציין את המילים "לא בלי התלבטות", לשחרר את המשיב בהעברה מ"דלת לדלת" לחלופת מעצר בקהילה הטיפולית "בית נועם" (החלטה מיום 31.5.21). ערר שהוגש בעניין זה על ידי העוררת נדחה (עמ"ת 5668-06-21).
4. בטרם יבשה הדיו על החלטה זו, בחלוף כשלושה שבועות בלבד, עזב המשיב את "בית נועם" וחזר לבית אמו שם שהה במעצר בית בפיקוח מפקחות. ביום 12.8.21 הודיעה אמו כי המשיב עזב את הבית ולא שב, וציינה שאינה יכולה להתמודד אתו. בעקבות האמור נעצר המשיב ביום 18.8.21 על מנת לאתר חלופה אחרת, ובדיון מיום 13.9.21 הורה בית המשפט קמא על מעצרו באיזוק אלקטרוני, היא ההחלטה נושא ערר זה.

5. בהחלטתו היה ער בית המשפט קמא לעברו הפלילי הרלוונטי של המשיב, ואולם מצא כי לקח אחריות על המעשה והתיק קבוע לקבלת תסקיר וטיעונים לעונש. כן היה בית המשפט קמא ער לעובדה שהמשיב לא הצליח להתמיד בטיפול ב"בית נועם" ושירות המבחן הביע וציין כי הוא מתקשה להבין את מהות הטיפול והחשיבות של המשך ההרחקה. על כן מצא להוסיף לתנאי השחרור בנוסף לפיקוח האנושי גם איזוק אלקטרוני והורה לשחררו שוב לכתובת מעצר הבית בה שהה קודם לכן.

6. תמצית טיעוני העוררת היא כי לא היה מקום לשחרר את המשיב בתנאים שנקבעו, זאת לאור חומרת כתב האישום, תסקירי שירות המבחן שהוגשו וההפרות המהותיות שביצע המשיב והיה עליו להותירו במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

העוררת סבורה כי לא ניתן משקל למסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב, הנלמדת הן מעובדות כתב האישום המיוחס לו בתיק זה (תקיפת המתלוננת, הרמטה וחניקתה עד כדי הפסקת נשימתה, הוצאתה אל מחוץ לבית, טלטולה שוב ושוב ואיומו כי ככל שירצה - ירצח אותה), הן מכתב אישום נוסף התלוי ועומד כנגדו ומייחס לו עבירת חבלה חמורה כנגד המתלוננת (פל"א 232945/2020) ולצד האמור שתי הרשעות קודמות בגין עבירות דומות כלפי המתלוננת ומאסר על תנאי חב הפעלה התלוי ועומד כנגדו בן 6 חדשים. לעניין זה מציינת העוררת כי המשיב הורשע אך בחודש מאי 2020 וכעבור חדשים ספורים שב לסורו וזאת כשמאסר על תנאי חב הפעלה עומד כנגדו שגם בו לא היה כדי להרתיעו.

העוררת סבורה אפוא כי לא ניתן לתת אמון המשיב, אשר הפר את תנאי מעצרו, כשאין מדובר בהפרה טכנית של תנאי השחרור אל בהפרה מהותית שלהם. לדעת העוררת לא מסוגלת המפקחת להציב למשיב גבולות ולאין את מסוכנותו. המפקחת ציינה בעדותה כי המשיב יצא לבקר את המתלוננת, ואף שירות המבחן בתסקיריו מציין שהמשיב לא יעמוד בהפרדתו מהמתלוננת.

לבסוף מפנה העוררת בטיעוניה לקרבה הגאוגרפית שבין מקום מעצר הבית לבין מגורי המתלוננת וכן להעצמת המסוכנות הנובעת משימוש בסמים על ידו.

7. ב"כ המשיב עותרת לדחיית הערר תוך שסומכת היא את טיעוניה על נימוקי בית המשפט קמא. ב"כ המשיב מסכימה כי המשיב אכן הפר הוראה אך מציינת שלא נלוותה להפרה כל עבירה נוספת, כשהמפקחת - אמו, אכן מילאה את תפקידה והזעיקה משטרה. בנסיבות אלה מצא בית המשפט קמא להכביד בתנאי השחרור והוסיף פיקוח אלקטרוני כעיבויהם להם. ב"כ המשיב מציינת כי המשיב היה עצור בגין תיק זה למעלה מחצי שנה, ודיון בעניינו (בתיק העיקרי) קבוע לחודש פברואר. לטענתה, היוזמה לעזיבתו את "בית נועם" היתה מצד מרכז הגמילה עצמו אשר זימן את האם בעקבות חרדות אותן פיתח המשיב במהלך הטיפול. ב"כ המשיב מעלה אף טענות כנגד המתלוננת, שלדבריה תלוי כתב אישום גם נגדה בגין תקיפתה את המשיב, היא באה לבקרו והיא זו שעותרת לשחררו והחזרתו לביתה. על כן לא מדובר במתלוננת החוששת מהמשיב. ב"כ המשיב מציינת כי פרק הזמן הנוכחי אינו שיא המשבר אלא מדובר באירוע יום 12.12.20 שמאז ועד היום היה עצור (מעצר ממש ומעצר בית) וכן שהה בטיפול בבית נועם. אשר לעניין הסמים מציינת ב"כ המשיב כי לא נעשו בדיקות בעניין זה מאז האירוע, ועל כן לא ניתן להביא זאת כמרכיב בשיקולים.

8.כידוע, הכלל שהתגבש בפסיקה בעניין זה, הוא כי הפרת חלופת מעצר בתנאי "מעצר בית" תוביל בדרך-כלל למעצר עד תום ההליכים, זאת, בין היתר, נוכח הקושי לתלות בנאשם ארון לאחר שמעל בארון בית המשפט והפר את תנאי הערובה שהוטלו עליו, שכן תנאי לחלופת מעצר הינו ארון שרוחש בית המשפט לנאשם שיקיים את תנאיה.

9.עם זאת, לצד הכלל האמור התגבשה ההלכה, לפיה לא מחויב בית המשפט לבטל את השחרור ולהחזיר את הנאשם למעצר בכל מקרה בו מופרים תנאי השחרור. בסופו של דבר ההחלטה אם לבטל את השחרור לחלופת מעצר, או ליתן לנאשם שהפר לכאורה את התנאים לשחרורו לחלופת מעצר הזדמנות נוספת, היא נושא שעל בית המשפט להחליט בו על פי שיקול דעתו ותוך התחשבות בנסיבותיו הקונקרטיות המיוחדות של המעשה והעושה.

10. בענייננו, על רקע הנסיבות שתוארו, אכן מדובר במשיב שלו בעיית אמינות ושמעל בארון בית המשפט פעמיים: פעם בעזיבת בית נועם ופעם שניה הפרה כפולה ביציאה לא מותרת ממקום מעצר הבית. כששם פעמיו, כך נטען, לביתה של המתלוננת. לכך יש לצרף את חומרת נסיבות האירוע דנן, ואת העובדה שלמשיב עבר פלילי בעבירות דומות לנושא התיק שבנדון, כנגד אותה מתלוננת ואף מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו לא הרתיעו. גם המרחק הגאוגרפי הקצר בין מקום מעצר הבית לבין בית המתלוננת מעורר חשש לכשעצמו.

11. מצד שני, לא ניתן להתעלם מטעונו ב"כ המשיב כי להפרת התנאי לא התלוותה עבירה נוספת וכן המפקחת עצמה אכן פעלה כמצופה ממנה, דבר המלמד על מסוגלותה לתפקידה.

12. בית המשפט קמא עשה שימוש בשיקול הדעת המוקנה לו ומצא, בשים לב למסוכנות הגבוהה ולהפרת תנאי השחרור הן בהיותו בבית נועם והן בבית אמו, להוסיף תנאי של איזוק אלקטרוני למעצר בית בפיקוח האם. לא מצאתי הצדקה במכלול האמור להתערב בשיקול דעתו של בית המשפט קמא, תוך תקווה שאכן ימנע מעתה המשיב מהפרת תנאי כלשהו.

13. המשיב מוזהר אפוא כי ככל שיפר פעם נוספת תנאי כלשהו, עלול הוא להיעצר מחדש עד תום ההליכים נגדו בלא אפשרות לשחררו.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.

יעקב שפסר, שופט, סגן הנשיאה